

בית משפט מחוזי חיפה
א 580/07
סיכונלי ליאור ב. המועצה המקומית

ת.פתיחה: 31/05/07 סדר דין: רגיל
חומר חיה חיה: חצ 63273-05/07

**בבית המשפט המחוזי ת"ז
בשבתו כבימ"ש לענינים מנהליים**

בענין:

1. ליאור סיבוני, ת.ז. 038243226
2. יהודה תמם, ת.ז. 033960063
3. חברת פרסטו פתרונות תוכנה בע"מ, ח.פ. 513860387
ע"י ב"כ עוה"ד אריה אברמאל ו/או טל אברמאל
ו/או לירן אברמאל ו/או אייל אלקסלסי ו/או דן זוהר
מרח' המגינים 53 חיפה 33265
טל: 04-8521118, פקס: 04-8524052

התובעים

נגד

1. המועצה המקומית כרמיאל
משד' קק"ל 100 כרמיאל
2. עיריית ראשון לציון
מרח' הכרמל 20 ראשון לציון
3. עיריית נס ציונה
מרח' הבנים 9 נס ציונה 70400
4. עיריית ירושלים
מכיכר ספרא 1 ירושלים
5. עיריית אשדוד
רח' הגדוד העברי 10, רובע הקריה, ת.ד 28 אשדוד 77100

הנתבעות

מחות התביעה: ייצוגית לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, כספית.

סכום התביעה: 30,565,080 ₪ נגד נתבעת 1 + 52,979,472 ₪ נגד נתבעת 2 + 41,976,480 ₪ נגד נתבעת 3 + 183,390,480 ₪ נגד נתבעת 4 + 71,318,520 ₪ נגד נתבעת 5 = סה"כ 380,230,032 ₪

כתב תביעה

(א) מבוא משפטי

1. (א) עניינה של תביעה זו הוא גבייה שלא כדין של כספים בתור אגרות עבור בגין הסדרת חניה בתשלום ע"י מדחן, שנדרשו התובעים לשלם לנתבעות, כאשר כחלק מעבודתם של התובעים, הם עבדו בתחום שיפוטן של הנתבעות, ונאלצו לחנות במקומות חניה המוסדרים ע"י מדחנים.

(ב) הגבייה שלא כדין המתבצעת ע"י הנתבעות מתבטאת בכך שהנתבעות לא מנפיקות קבלה לציבור המשתמשים בשירותי החניה שהנתבעות מחייבות אותם להשתמש בהם באמצעות מדחנים.

(ג) כתוצאה מאי מתן הקבלה ע"י המדחנים < לא יכולים המשלמים עבור דמי החניה לרשות המקומית, כאשר הם הוצאו לצורך יצור הכנסתם, לבקש משלטונות המס להכיר בתשלום שביצעו במסגרת עבודתם כ"הוצאה מוכרת" ולהוריד זאת מהכנסתם ולחסוך לעצמם תשלום מס לשלטונות מס הכנסה.

(ד) עפ"י סעיף 9 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק"), זכאי אזרח להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד רשות מקומית לפי האמור בפרט 11 לתוספת השניה בחוק הנ"ל, ולדרוש השבת הסכומים שהרשות המקומית גבתה שלא כדין, וזה לשון פרט 11 הנ"ל (ציטוט):

"תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין כמס, אגרה או תשלום חובה אחר".

(ה) התובעים יטענו כי הנתבעות גובות את אגרת החניה שלא כדין, עקב כך שאינן מספקות קבלה למשלמי האגרה עבור החניה כמתואר לעיל וגורמות בכך לנזק לציבור כמפורט לעיל.

(ו) התובעים יטענו – כי רשויות מקומיות אחרות כן מספקות קבלות בגין אגרת החניה, כגון עיריית חיפה.

(ז) לפיכך עותרים התובעים בתביעה זו ומבקשים לחייב את הנתבעות להשיב לציבור הנפגע ממעשיהן/או מחדליהן, את אגרות החניה שגבו במשך 7 השנים האחרונות.

2. לחילופין, אם בעקבות הדיון בתובענה יאפשר ביהמ"ש לנתבעות בהתאם לסעיף 9(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, לפתור את הבעיה נשוא עתירה זו, אזי מבוקש מביהמ"ש ליתן הוראות מתאימות באופן כזה שהנתבעות תחדלנה בגביית הכספים שלא כדין כפי שיפורט לחלק, וזאת תוך כדי פסיקת גמול לתובעים לאור השירות הציבורי שעשו בהביאם תובענה זו לדיון ואשר בזכות יוזמתם עשויים לגרום לסיום מעשיהן/או מחדליהן של הנתבעות, וכן שכי"ט לבאי כוחם, כאמור בסעיף 9(ג) לחוק תובענות ייצוגיות.

3. הנתבעות, כמו גם עיריות ומועצות מקומיות נוספות בישראל, מספקות על פי חוק ובתוקף מעמדן כרשויות מוניציפליות, לתובעים וליתר הנכנסים לתחום שיפוטה, שירותי חניה מוסדרים ע"י מדחנים, ומחייבת אותם לשלם אגרת חניה כאמור, בהתאם לאמור בחוקי העזר העירוניים.

4. (א) בהתאם לסמכותן עפ"י סעיפים 250, 251, 258 ו- 259 לפקודת העיריות, חוקקו הנתבעות 2-5 בהתאמה את חוק עזר לראשון לציון (העמדת רכב וחנייתו), התשי"ס-2000 (להלן: "חוק עזר לראשלי"צ"), חוק עזר לנס ציונה (העמדת רכב וחנייתו), התשנ"ו-1995, חוק עזר לירושלים (העמדת רכב וחנייתו), התשכ"א-1960 (להלן: "חוק עזר לי-ס") וחוק עזר לאשדוד (העמדת רכב וחנייתו), התשנ"א-1991 (להלן: "חוק עזר לאשדוד").

(ב) בהתאם לסמכותה עפ"י סעיפים 14 ו- 22 לפקודת המועצות המקומיות, חוקקה הנתבעת מס' 1 את חוק עזר לכרמיאל (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ג-1982 (להלן: "חוק עזר לכרמיאל"). רצ"ב חוקי העזר של הנתבעות 1-4 (מסומנים א(1) עד א(4)).

5. (א) בחוק עזר לי-ס, בחוק עזר לכרמיאל ובחוק עזר לאשדוד נקבע כדלקמן:

" מקום חניה

3. (א) ראש העיריה רשאי לאחר התייעצות עם קצין משטרה, לקבוע מקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדון או באמצעות מכשירים מיכניים או אלקטרוניים או באמצעות כרטיס חניה.

...

אגרת הסדר

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב במקום חניה מוסדר, אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעורי האגרה הנקובים בתוספת.

....

(ד) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים או אלקטרוניים, תשולם האגרה בהתאם להוראות שיצוינו על גבי המכשירים. "

[במאמר מוסגר יציין הח"י"מ כי הסתמך בציטוט הנ"ל על התיקון לחוק עזר לאשדוד (העמדת רכב וחנייתו), התשס"ז-2006 המצ"ב ומסומן א(5)].

(ב) בחוק עזר לראשלי"צ נקבע כדלקמן:

" הסדרי תנועה

2. רשות תמרוז מקומית רשאית לקבוע -

(1) מקום חניה כמקום מוסדר שבו -

(א) מותרת החניה בתשלום, באמצעות כרטיסי חניה או באמצעות

מדחנים;

אגרת חניה

6. (א) אגרת חניה תשולם באמצעות כרטיס חניה או באמצעות מדחן במקום

חניה מוסדר בתשלום שניצב לידו מדחן.

....

(ג) הוסדרה החניה באמצעות מדחן, תשולם האגרה על ידי שלשול כסף

מזומן לגוף המדחן, לפי ההוראות המופיעות על פניו או, במידת האפשר, על ידי שימוש

בכרטיס חיוב המיועד למדחני מאותו סוג אשר תמורתו שולמה מראש.

(ב) גובה אגרת חניה מוסדרת כאמור לעיל, מעוגנת בתוספת הראשונה לחוק עזר ל-ים,

בתוספת הראשונה לחוק עזר לכרמיאל, בתוספת השניה לחוק עזר לאשדוד ובתוספת

הראשונה לחוק עזר לראשלי"צ.

6. פקודת מס הכנסה (נוסח חדש) קובעת (ציטוט):

" 1. בפקודה זו -

"הכנסה חייבת" - הכנסה לאחר הניכויים, הקיזוזים והפטורים

שהותרו ממנה לפי כל דין;

....

"חבר בני אדם" - כל גוף ציבורי, מואגד או מאוחד, וכל חברה, אדות אחים,

חברותה או התאחדות, בין שהן מואגדות ובין שאינן מואגדות;

"חברה" - חברה שהואגדה או שגרשמה על פי דין בר תוקף בישראל או

במקום אחר, לרבות אגודה שיתופית;

....

2. מס הכנסה יחא משתלם... לכל שנת מס... על הכנסתו של אדם תושב ישראל

שהופקה או שנצמחה בישראל או מחוץ לישראל ועל הכנסתו של אדם תושב חוץ

שהופקה או שנצמחה בישראל, ממקורות אלה:

(1) השתכרות או ריווח מכל עסק או משלח יד שעסקו בו תקופת זמן

כלשהי, או מעסקה או מעסק אקראי בעל אופי מסחרי. "

....

17. לשם בירור הכנסתו החיבת של אדם ינוכו, זולת אן הניכוי הוגבל או

לא הותר לפי סעיף 31, יציאות והוצאות שיצאו כולן ביצור הכנסתו

בשנת המס ולשם כך בלבד...

....

131. (א) אלה חייבים להגיש דו"ח [מס הכנסה]:

(1) יחיד תושב ישראל שבתחילת שנת המס מלאו לו 18 שנים;

....

(5) חבר בני אדם שהיתה לו הכנסה בשנת המס;

....

(ב) הדו"ח יפרט את ההכנסה שהיתה למוסרו בשנת המס שאליה מתייחס

הדו"ח וכן כל הפרטים הדרושים לענין פקודה זו לגבי אותה הכנסה, ויצורפו אליו

- (1) מאזן וחשבון ריווח והפסד – אם הדו"ח מבוסס על מערכת חשבוניות מלאה לפי שיטת החשבוונאות הכפולה;
(2) פירוט החישוב שעליו בוססת ההכנסה המוצהרת – אם הדו"ח מבוסס על מערכת חשבוניות שאיננה כאמור בפסקה (1); "

(הדגשות שלי – א.א.).

7. חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 קובע:

" 1. בחוק זה –

****
"מוסד ללא כוונת ריווח" או "מלכ"ר" –

(1) המדינה, רשות מקומית או איגוד ערים; "

8. תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשנ"ה-1995 קובעות:

" 1. בתקנות אלה –

"הוצאה" – הוצאה המותרת לניכוי לפי סעיפים 17 עד 27 ו-30 לפקודה, לרבות החזר הוצאה, וכן הוצאה להחזקת רכב שהוציא חבר בני אדם שחל עליו סעיף 3(ז) לפקודה, והכל בין אם הוצאה בידי הנישום ובין אם הוצאה בידי עובד של הנישום או בידי אדם אחר מטעמו של הנישום;
"הוצאות החזקת רכב" – הוצאות ששולמו בשנת המס בשל... חניה שאינה במקום העיסוק או סמוך אליו...

...

2. הוצאות החזקת רכב שהוצאו בייצור הכנסה שאינה הכנסת עבודה, יותרו בניכוי בשנת מס למפורט להלן:

(1) סכום הוצאות החזקת הרכב מחולק במספר הקילומטרים השנתי ומוכפל במספר הקילומטרים השנתי העודף על 9,900 קילומטר לגבי אותו הרכב, או 25% מהוצאות החזקת הרכב, לפי הגבוה; "

9. הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות על ידי מוסד), התשנ"ב-1992 קובעות כדלקמן:

" 1. בהוראות אלה –

****
"ההוראות" – הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) (מס' 2), התשל"ג-1973.

****

2. (א) מוסד שמחזורו עולה על 500,000 ש"ח או שמעסיק מעל 10 מועסקים, חייב לנהל, לכל שנת מס, מערכת חשבונות על פי שיטת החשבוונאות הכפולה באחת השיטת הנהוגות, לרבות:

****

(2) שוברי קבלה, שבהם יצויינו, בנוסף לאמור בסעיף 5(א)(2) להוראות, מספר תיק המוסד אצל פקיד השומה; תקבולים בשל מכירות נכסים או בשל מתן שירותים יירשמו בפנקס שוברי קבלות נפרד...

...

5. ההוראות יחולו, בשינויים המחויבים, על המוסד. "

10. הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) (מס' 2), תשל"ג-1973 קובעות כדלקמן:

5. " (א) תעוד פנים שהוא שובר קבלה ייערך לכל תקבול בנפרד, ויכלול -

...

(5) סכום התקבול;

(6) מהות התקבול, או ציון החשבון שאותו יש לזכות;

...

(ז) עותק אחד משובר הקבלה יימסר למשלם. "

11. מכל האמור לעיל עולה שהנתבעות חייבות בניהול ספרים ובהנפקת קבלות על תקבוליהן בגין גבית אגרת חניה מחד, והתובעים רשאים לנכות סכומים אלו מהכנסותיהם כהוצאה מוכרת מאידך, מאחר והוצאו לצורך יצור הכנסתה של התובעת מס' 3.

(א) התובענה

12. (א) טרוניתם המרכזית של התובעים בתובענה זו הוא חיובם של התובעים, ושל אנשים אחרים ושל חברות והתאגדויות אחרות, ע"י התבעות, שבמסגרת עבודתם באמצעות מכוניתם הם מתבקשים לשלם להן את אגרת החניה המוסדרת, בלא מתן שובר קבלה ו/או חשבונית מס ו/או אסמכתא אחרת בעבור שירות זה, דבר אשר כפי שיפורט בהמשך פוגע בהם ובשכמותם וגורם להם לנזק.

(ב) התובעים 1-2, כמו גם בעלי מניות בחברה רבים אחרים בישראל, נדרשו להוציא במסגרת עבודתם הוצאות בגין הסדרת חניה, והכל לצרכי עבודתם ולכן מדובר בהוצאה מוכרת בהתאם לפקודת מס הכנסה, ואולם עקב כך שהנתבעות לא מספקות להם קבלות בגין דמי החניה אין הם יכולים לקבל ממעסיקיהם החזר ההוצאה שנגרמה להם בגין כך. כמו כן, במידה והמעסיק מחזיר לעובד את ההוצאה הנ"ל שהוציא מכיסו, אין המעסיק יכול לנכות הוצאה זו מהכנסתו בהעדר קבלה המוכיחה לשלטונות המס שמדובר בהוצאה מוכרת שנעשתה לצורך יצור הכנסת המעביד.

(ג) התובעים 1-2, העובדים בחברה, שהיא התובעת מס' 3 ושהם בעלי מניותיה ושעל כן הם שכירים בה, כמו גם שכירים רבים אחרים בישראל העובדים במגזר הציבורי או הפרטי, והם נדרשו ונדרשים להוציא הוצאות בגין הסדרת החניה, והכל לצרכי עבודתם, ואולם בלא עדות על כך בדמות קבלה ו/או חשבונית, לא יכלו לקבל החזר על כך מהחברה או המעביד אצלם הם עובדים.

(ד) התובעת 3, שהינה חברה בע"מ שהוקמה בישראל עפ"י דין, כמו גם חברות והתאגדויות אחרות רבות בישראל, נדרשות להחזיר את הוצאות החניה המוסדרת לעובדיהם, בלא מתן קבלה ו/או חשבונית מס ו/או אסמכתא אחרת מצד עובדיהן על ההוצאה כאמור, וזאת מתוך רצון להגן על עובדיהן מפני פגיעה כלכלית, ונאלצות לספוג פגיעה כלכלית זו בעצמן היות ואין להן האפשרות לנכות הוצאה זו מול שלטונות מס הכנסה עקב החוסר בקבלה ו/או חשבונית כאמור.

(ה) האמור לעיל חל בשינויים המתחייבים גם על הוצאות דומות שנגרמו לבעלי עסקים עצמאיים במגזר הפרטי שלא יכולים לדרוש להכיר להם בהוצאה שעשו אצל שלטונות מס הכנסה. כן גם חל האמור על חברות המחזירות לעובדיהם שלהם את ההוצאה שהוציאו על דמי חניה לפי הצהרת העובד, אך אין הן יכולות לנכות הוצאה זו מהכנסותיהן מול שלטונות מס הכנסה.

13. הסכומים אותם גבו הנתבעות נעשו שלא כדין, תוך חריגה מסמכות ובניגוד לקבוע בהוראות מס הכנסה, פקודת העיריות ופקודת המועצות המקומיות כמפורט לעיל, ו/או תוך התנהגות בחוסר תום לב ו/או תוך כדי הטעיה ו/או תוך כדי התנהגות רשלנית ו/או תוך עשיית עושר ולא במשפט, ובעשותן כך פעלו הנתבעות בניגוד לדין וגבו גביה של אגרה שלא כדין.

14. כפי שניתן לראות מחוקי העזר שהובאו לעיל, אין בחוקי העזר כל הוראה הפוסרת את מי מהנתבעות מלנת קבלה ו/או חשבונית מס מתאימה בגין אגרת חניית הרכב, בהתאם לאמור בהוראות מס הכנסה שהובאו בסעיפים 10-11 לעיל.

15. (א) התובעים יטענו כי גם בלא הוראות החוק שלעיל, הרי שרשות מקומית סבירה לא היתה נוהגת כפי שנהגו הנתבעות בנסיבות ענין זה, בגרמן נזקים כלכליים לתושביהן וליתר אנשים שמשתמשים בשירותי החניה בתשלום בשטחן, והדבר עולה בגדר עוולת הרשלנות שבפקודת הנויקין.

(ב) כמו כן יטענו התובעים, כי ידוע לכל בר בי רב כי תשלומי חובה אחרים המשתלמים לנתבעות ע"י התושבים כגון ארנונה, אגרות פינוי פסולת, היטלי סלילה וביוב וכיו"ב, משתלמים בתמורה למתן חשבונית מס ו/או קבלה מצד הנתבעות לתושב המשלם, ותשלומי חובה אלו מוכרים כהוצאה במס, ולכן מדוע לא תנהגנה הנתבעות גם במקרה דן בצורה זו ?

(ג) התובעים יטענו כי הנתבעות זו לא פועלות לשם הקטנת הנזק לציבור, וראיה לכך ניתן למצוא בעובדה כי **מרבית הרשויות המקומיות בישראל כן התקינו בשטחן מרחמים המנפיקים תו חניה** – דבר המשמש אסמכתא להוצאות החניה של האדם המחנה, וזנחו זה מכבר את השיטה המדחנית המיושנת בה ממשיכות להשתמש הנתבעות ללא כל סיבה נראית לעין.

16. (א) יצוין, כי הבדלים אלו בין רשויות שכן מאפשרות לתושבים להשתמש במרחמים שמנפיקים תו חניה, לבין הנתבעות שלא מאפשרות זאת עקב המרחמים המיושנים המותקנים בשטחן כאמור לעיל, יוצרים אפליה בין אנשים המגיעים לשטחן של הנתבעות, והדבר כמובן שאינו חוקי ואינו חוקתי ומהווה החלטה מנהלית שאינה תקינה בעליל!

(ב) עוד יצוין, כי יש שהנתבעות מאפשרות לקנות כרטיס חניה אלקטרוני ("אייזפארק") ואולם הדבר מתאפשר באיזורים מאד מסוימים בשטחן, ואין הדבר חולש על כל שטחן של הנתבעות, דבר היוצר אפליה פסולה גם בין אנשים בחלקים שונים בשטחן של הנתבעות, בין אלו שבאפשרותם לקנות כרטיס חניה אלקטרוני, ולפיכך בידם אסמכתא להוצאה שאותה הם זכאים להוריד מהכנסתם, לבין אותם אנשים שנאלצים להחנות רכבם בסמוך למדחן מכני.

17. (א) ידגש – כל אדם המגיע לשטחן של הנתבעות והמבקש להחנות את רכבו בתחומן, הוא בעצם "לקוח שבוי" היות ואין לו למעשה כל אלטרנטיבה אחרת, והוא חייב להחנות את רכבו בצד מרחמים שאינם מנפיקים קבלה ו/או חשבונית מס ו/או כל אסמכתא אחרת (כדוגמת תו חניה), שאם לא כן דינו קנס ו/או סנקציה אחרת – ולמעשה הנתבעות במעשיהן ו/או במחדליהן זה גורמות לאותו אדם נזק וודאי !

(ב) הנתבעות במעשיהן ו/או במחדליהן אלו הלכה למעשה מנצלות את מצוקת החנייה של הצרכן, וביוזעין ובמכוון ו/או בהתרשלות מעמידות מרחמים ע"מ להוציא כספי חניה מאותו צרכן, כאשר ביוזעין ובמכוון ו/או עקב התרשלות אינן מאפשרות לו אלטרנטיבה אחרת לחנות בחינם באותו שטח ו/או לחנות בחניה מוסדרת באמצעות מדחן המנפיק קבלה ו/או חשבונית מס כאמור, והדבר נוגד את האמור בסעיף 3 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, האוסר על ניצול מצוקת הצרכן. בהתאם לסעיף זה, ניצול מצוקה יכול שיהיה גם במחדל.

18. בדרך זו המפורטת לעיל וע"י מעשיהן ו/או מחדליהן של הנתבעות נגבו מתושבים רבים, ובכללם התובעים, אשר השתמשו בשירותי החניה המוסדרת של המשיבות, סכומי כסף גדולים שלא כדין, ועל כן על הנתבעות להחזיר את אגרות החניה האלו למשלמים שניזוקו עקב כך, שכן אין הם יכולים להוריד את הסכומים ששילמו כדמי חניה מהכנסותיהם וע"י כך להפחית את תשלום מס ההכנסה החל על הכנסותיהם.

ג) עובדות המקרה

19. התובעים 1-2 הינם בעלי מניות בחברת Presto (פרסטו), התובעת 3, שהינה חברת תוכנה המספקת שירותים בתחום התוכנה למסעדות ובתי עסק בתחום המזון והמשקאות. עקב כך, מרבית התובעים 1-2 בנסיעות בכל רחבי הארץ לצרכי עבודתם עימם להפיץ את התוכנה ועקב כך הם נזקקים לשירותי החניה אותם מפעילות הנתבעות, יחד עם רשויות מקומיות נוספות, כמפורט לעיל.

20. יצוין, כי הנתבעות מרבות להסדיר את חנייתן באמצעות מדחן מיכניים ו/או אלקטרוניים, המוצבים ליד כל אזור חניה בנפרד, כאשר על המחנת את מכוניתו באזור החניה המוסדר, לשלשל מטבעות לתוך המדחן.

21. (א) לאור האמור לעיל, נאלצו התובעים 1-2 לשלשל מכיסם את המטבעות הדרושים לשם הפעלת המדחנים, בהתאם לעלות הקבועה בתוספת לחוקי העזר, ואולם היות והמדחנים הנ"ל אינם מוציאים כלל קבלה ו/או חשבונית מס, אין לתובעים 1-2 כל עדות באשר לעצם החניית מכוניתם באזור החניה המוסדר, ועל כן אין הם יכולים לקבל החזר הוצאות אלו מהחברה.

(ב) לאור האמור לעיל, נאלצה התובעת מס' 3 להחזיר לעובדיה, התובעים 1-2, מכספיה את התשלומים אשר הוציאו עובדיה בגין תשלום אגרת החניה הנ"ל, וזאת מתוך כוונה להגן על עובדיה מפני פגיעה כלכלית בהם שלא לצורך, ואולם היות והמדחנים הנ"ל אינם מוציאים כלל קבלה ו/או חשבונית מס, אין לתובעת 3 כל עדות באשר לעצם החניית מכוניתיהם של עובדיה באזור החניה המוסדר, ועל כן אין היא יכולים לנכות תוצאה זו מהכנסותיה וע"י כך לצמצם את תשלום המס החל עליה.

22. כאמור, גובה אגרת הסדר חניה מעוגנת בתוספת לחוק העזר, וכיום עומדת כדלקמן:

- (א) בכרמיאל – ל- 20 הדקות הראשונות או לחלק מהן – 1 ש"ח, לכל 2 דקות לאחר מכן 0.1 ש"ח.
- (ב) בראשליץ – 2.60 ש"ח לכל שעת חניה.
- (ג) בנס ציונה – 2.06 ש"ח לכל שעת חניה או לחלק ממנה.
- (ד) בירושלים – לכל שעה או לחלק ממנה – 3 ש"ח.
- (ה) באשדוד – לכל שעה או לכל חלק ממנה – 3.50 ש"ח.

מהנ"ל עולה כי שעת חניה ממוצעת אצל הנתבעות הינה 2.83 ש"ח.

23. (א) התובעים 1-2 עוסקים בעבודתם כאמור במשך 5 השנים האחרונות, ונזקקים בממוצע ל- 10 שעות חניה מוסדרת ביום למשך 5 ימי עבודה בשבוע בימים א'-ה' (מ- 8 בבוקר עד 6 בערב) ול- 6 שעות חניה מוסדרת נוספות בימי ו' (מ- 8 בבוקר עד 2 בצהריים), קרי 9.33 שעות בממוצע ליום עבודה וכאמור שורש הבעיה נעוץ בעובדה כי הנתבעות לא מספקות, ע"י המדחנים שהציבו, קבלות ו/או חשבוניות מס, ולכן לא יכולים התובעים להציג את נזקם המדויק, ואולם הם מעריכים אותו בסך ממוצע של 26.40 ש"ח ליום לכל אחד מהם בגין תשלום עבור אגרת החניה המוסדרת.

(ב) רצ"ב לדוגמא בלבד תצלום מהפעמים האחרונות שהתובעים חנו בתחומי הנתבעות ליד מדחנים ונפגעו כמתואר בעתירה זו ויסומנו כדלקמן:

- 1. תצלום מיום 6.3.07 ליד מדחן של נתבעת מס' 1.
- 2. תצלום מיום 1.3.07 ליד מדחן של נתבעת מס' 2.
- 3. תצלום מיום 22.2.07 ליד מדחן של נתבעת מס' 3.
- 4. תצלום מיום 1.3.07 ליד מדחן של נתבעת מס' 4.
- 5. תצלום מיום 1.3.07 ליד מדחן של נתבעת מס' 5.

הצילומים מצ"ב ומסומנים ב(1) עד ב(5).

(ג) התובעת 3 הינה חברה בע"מ החל מתחילת שנת 2007, כאשר טרם לכן הייתה פעילה כעוסק מורשה משנת 2002, ומפצה את עובדיה בגין תשלום אגרת חניה כאמור, כאשר שורש הבעיה נעוץ בעובדה כי הנתבעות לא מספקות, עי"י המדחנים שהציבו, קבלות ו/או חשבוניות מס, ולכן לא יכולה התובעת 3 להציג את נזקה המדויק, ואולם היא מעריכה אותו בסך ממוצע של 52.80 ש"ח ליום עבודה בגין תשלום עבור אגרת החניה המוסדרת.

(ד) להערכת התובעים כל אחת מהנתבעות גבתה אגרות חניה שלא כדין ב- 7 השנים האחרונות בחישוב משוער בלבד כמפורט לעיל, וכדלקמן:

○ לגבי הנתבעת מס' 1 – 500 חונים ביום x 3 ש"ח לשעת חניה x 9.33 שעות חניה ביום x 6 ימים בשבוע x 52 שבועות בשנה x 7 שנים = 30,565,080 ש"ח.

○ לגבי הנתבעת מס' 2 – 1,000 חונים ביום x 2.60 ש"ח לשעת חניה x 9.33 שעות חניה ביום x 6 ימים בשבוע x 52 שבועות בשנה x 7 שנים = 52,979,472 ש"ח.

○ לגבי הנתבעת מס' 3 – 1,000 חונים ביום x 2.06 ש"ח לשעת חניה x 9.33 שעות חניה ביום x 6 ימים בשבוע x 52 שבועות בשנה x 7 שנים = 41,976,480 ש"ח.

○ לגבי הנתבעת מס' 4 – 3,000 חונים ביום x 3 ש"ח לשעת חניה x 9.33 שעות חניה ביום x 6 ימים בשבוע x 52 שבועות בשנה x 7 שנים = 183,390,480 ש"ח.

○ לגבי הנתבעת מס' 5 – 1,000 חונים ביום x 3.5 ש"ח לשעת חניה x 9.33 שעות חניה ביום x 6 ימים בשבוע x 52 שבועות בשנה x 7 שנים = 71,318,520 ש"ח.

(ה) התובעים יטענו כי כל אחת מהנתבעות צריכה להחזיר לציבור שהשתמש במדחנים שלה את הסך שגבתה שלא כדין ב- 7 השנים האחרונות כמפורט לעיל.

(ד) עילות וטיעוני התביעה

24. התובעים יטענו כי הנתבעות גבו שלא כדין אגרות חניה, לאחר שבטעות ו/או בחוסר תום לב לא סיפקו להם ולתושבים אחרים שוברי קבלה בגין הכנסתן זו, בניגוד מפורש לחוק, ובתביעתם זו הם מבקשים להשיב את הסכומים שנגבו שלא דין כאגרה עי"י הנתבעות, בהתאם לאמור בסעיף 11 לתוספת השניה בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006.

25. התובעים יוסיפו ויטענו כי היות והגביה של אגרת החניה כולה נעשתה שלא כדין, מאחר ונעשתה בלא מתן חשבונית מס ו/או קבלה כאמור, יש להשיב להם את כל הסכום ששולם בגין החניה שחננו התובעים לצרכי עבודתם בשטחן של הנתבעות.

26. התובעים יטענו כי להם אישית נגרמו נזקים בשיעור של עשרות אלפי שקלים בגין הוצאות שהוציאו מכיסם עבור תשלום אגרות חניה חניה שנועדו לצורך יצירת הכנסותיהם ואשר בגינן לא ניתנה להם חשבונית מס ו/או קבלה עי"י הנתבעות או מי מהן, ואולם כל השנים הם לא עשו רישום על כל ההוצאות שהוציאו בכדון.

27. (א) התובעים חישבו ומצאו כי במשך 7 השנים האחרונות גבו כל הנתבעות מתושבים כמשוער, בעבור תשלום אגרות חניה שלא תוך מתן שובר קבלה ו/או חשבונית מס, ומכאן שלא כדין, ועקב כך העשירו את קופתן בסך כולל של 380,230,032 ש"ח, וזהו הסכום אותו מעמידים התובעים בכותרת תביעתם הייצוגית.

(ב) הסכום המדויק יתברר לאחר שינתן צו גילוי מסמכים וכל נתבעת תצטרך לתת פרטים כמה אגרות חניה גבתה כל שנה במשך 7 השנים האחרונות.

28. (א) התובעים יטענו כי, בגביית תשלומים בגין אגרת הסדר חניה כפי שפורטו לעיל, חרגו הנתבעות מסמכותן, גבו כספים שלא כדין וללא בסיס חוקי, פעלו בחוסר תום לב, הטעו את ציבור התושבים אשר החנו את רכבם באיזורים אלו, עשו עושר ולא במשפט וגרמו להם להוצאות כספים מיותרים ולפגיעה בקניינם.

(ב) המבקשים יטענו כי היה על המשיבות לגבות את אגרות החניה כדין, קרי יקפידו על ביצוע הוראות חוקי המס כפי שפורטו בפרק א' לבקשה זו, ומשלא עשו זאת הרי שגבייתם גביה בלתי חוקית היא, ונעשית שלא כדין.

29. התובעים יטענו עוד כי הנתבעות מנצלות את מעמדן לרעה, כרשויות המוסמכות להגדיר אזורי חניה בתשלום בתחום שיפוטן, לצורך גביית אגרת חניה מוסדרת שלא כדין.

30. התובעים יטענו גביית כספים אלו נעשו לנוהל שיטתי אצל הנתבעות, תוך כדי ניצוח חוסר ניסיונם וחוסר ידיעתם של ציבור התושבים, וכל זאת תוך ניצול כוחן של הנתבעות בידען שכל אדם המעונין להחנות את רכבו באזור חניה מוסדר, ואשר לא נענה לדרישות התשלום בגין אגרת החניה, מסתכן בגרירת רכבו ו/או בקנס וכיו"ב.

31. עוד יטענו התובעים כי מהיות הנתבעות רשויות שלטוניות אשר הוקמו מכח החוק, חלה עליהן חובת זהירות מושגית וקונקרטיית לכל תושב ותושב. בגביית תשלומים אלה, הפרו הנתבעות את חובת הזהירות המוטלת עליהן, תוך כדי חוסר זהירות והתנהגות ברשלנות במעשה ו/או במחדל וגרמו לתובעים נזקים וכן לציבור הרחב לנזקים, לכל הפחות כמחושב לעיל.

32. כפועל יוצא מכל האמור לעיל מבקשים התובעים לראות בתביעה זו כתובענה ייצוגית המתייחסת לכל אדם שנכנס בשבע השנים האחרונות לתחום שיפוטן של הנתבעות ואשר החנה את רכבו במקום חניה מוסדר בתשלום בצורה מיכנית ו/או אלקטרונית, לצרכי עבודתו, ושילם מכיסים אגרה זו בלא לקבל קבלה ו/או חשבונית מתאימה, ועקב כך לא יכול היה להזדכות במס על הוצאה מוכרת ו/או לקבל החזר כספים ממעבידו, עקב החוסר בקבלה/חשבונית מתאימה.

במונח "אדם" הכוונה גם לכל גוף משפטי, חברה, עמותה וכיוצא"ב.

33. התובעים הגישו במקביל לתביעה זו בקשה מתאימה להכיר בתובענה זו כתובענה ייצוגית לפי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006.

34. לבימ"ש נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה זו, הן נוכח מהותה וסכומה והן נוכח העובדה כי מקום השיפוט של הנתבעת מס' 1 הינו יבנה, וכפי הקבוע בחוק תובענות ייצוגיות.

35. אשר על כן מתבקש ביהמ"ש הנכבד להזמין את הנתבעות לדין, להכיר בתובענה זו כתובענה ייצוגית, בהתאם לאמור בבקשה המוגשת לביהמ"ש הנכבד יחד עם תובענה זו, וליתן כנגד הנתבעת את הסעדים הבאים כולם ו/או מקצם כמפורט להלן:

(א) להורות לנתבעות להשיב לתובעים את הסכומים שנגבו מהם בגין תשלום אגרת החניה שלא כדין ב- 7 השנים האחרונות עובר להגשת תובענה זו, בצירוף הפרשי ריבית והצמדה כדין, מיום התשלום ועד יום ביצוע החזר בפועל ע"י הנתבעות.

(ב) להורות לנתבעות להחזיר לקבוצת התובעים כפי שהוגדרה בסעיף 30 לעיל ובבקשה להכרה בתובענה כתובענה ייצוגית המוגשת יחד עם תביעה זו, את הסכומים אשר נגבו מהם שלא כדין ב- 7 השנים האחרונות לפני הגשת תביעה זו, בגין תשלום אגרת החניה.

(ג) לחילופין, זמבלי לפגוע באמור בס"ק (א) ו- (ב) לעיל, ליתן הוראות מתאימות לנתבעות ע"מ לפתור את הבעיה ולחדול ממעשיהן ו/או מחדליתן שלא כדין בהתאם לסעיף 9(ב) לחוק תובענות ייצוגיות.

(ד) להורות כי חלק מהסכום שייפסק, לאחר ניכוי ההוצאות ושכ"ט עו"ד, ישולם למבקשים שטררו בהגשת התובענה ובהוכחתה, או לחילופין שגמולם יהא הולם בהתאם לאמור בסעיף 2 לתביעה זו.

(ה) לקבוע ששכ"ט באי כח התובעת יהיה בגובה של 20% + מע"מ מכל סכום, שייפסק לטובת הקבוצה שייצוגה מבוקש כפי שהוגדרה לעיל, ו/או כפי שביהמ"ש ימצא לנכון וצודק בגסיבות הענין בהתאם לאמור בסעיף 2 לתביעה זו.

(ו) לחייב את המשיבות בהוצאות משפט.

(ז) במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית, להורות לנתבעות להגיש ולגלות כל חומר, חישובים, הודעות, פרסומים העיתונות ונתונים אחרים שבידם לצרכי בירור גודל הקבוצה והיקפה, חישוב הסכומים אשר נגבו שלא כדין וכיוצ"ב.

(ח) ליתן כל סעד אחר אשר ביהמ"ש הנכבד ימצא לנכון כצודק ו/או יעיל ו/או נכון בגסיבות הענין.

אריה אברמאל, עו"ד
ב"כ תובעים

(תניה.תביעה.ייצוגית)